

အောင်အောင်မြတ်
စင်လှကြိုင် ရောင်ဆုံ
ဖြူစင်မြင့်ချို
ရွှေလက်ဖက် (ကလေး)
မောင်မောင်ရွှေမြိုင်
မောင်ကျော် (ကလေး)
ခန့်ညားစိတ်
တက္ကသိုလ်မင်းကျော်သူ
ချယ်ချီစိုင်း
မြတ်စင်မာအောင်
မောင်ရဲထိန်
မှစ၍ (အသစ်တင်)

လေလွိုင်းပေါ်ကခိုင်နှုန်းမောင်

အပါအဝင်

မော်လမြိုင်စာရေးဆရာများ၏

ဝတ္ထုတိုများစုစည်းမှု

“ တစ်ချိန်တုန်းက မြေပေါ်မှာသာ ချစ်သူဖြစ်ခွင့်ရခဲ့ကြပေမဲ့
အခုတော့ လေပေါ်မှာပါ ချစ်သူတွေဖြစ်ခွင့်ရလာကြပြီလေ။
အဲဒါကြောင့်လည်း လေလွိုင်းပေါ်ကခိုင်နှုန်းမောင် ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတာပေါ့... ”

အောင်ကျော်မင်းမြတ်

လေ့ရှိနေသော ၁၃ နှစ်နှင့် ၆ နှစ်

လေလှိုင်းပေါ်က ခိုင်နှင့်မောင်

အိပ်ဖို့ ခက်တဲ့ ညဉ့်နက်နက်တွေကို ရောက်တိုင်း ချစ်သူခိုင်ကို သူသတိရနေမိတတ်သည်။ ။

သန်းခေါင်ယံမှ မိုးသောက်ယံ အချိန်များ ထိ နှစ်ယောက်သား လေလှိုင်းပေါ်မှာ ပြောခဲ့၊ ဆိုခဲ့၊ ကြည်နူးခဲ့ဖူးသည် များက နာရီပေါင်း ရက်ပေါင်းများစွာ။ သည် တော့လည်း အိပ်မပျော်သောညတိုင်း တစ်ချိန်က ချစ်သူခိုင်နှင့် ပြောဆိုကြည်နူးခဲ့ဖူးသည် များကို သူပြန်လည်၍ သတိတရ ဖြစ်နေမိသည် မှာ အဆန်းတော့ မဟုတ်လှ။ သတိရတိုင်းလည်း တစ်ချိန်က ညဉ့်နက်နက်တွေမှာ နှစ်ယောက်သား ပြောဆို ကြည်နူးခဲ့ဖူးသည့် စကားလေးများကို fb ဖွင့်၍ သူပြန်လည် ကြည့်ရှုနေမိတတ်မြဲ။

သူက ကဗျာသမား၊ စာသမား။ ထို့ပြင် ဂီတကို နှစ်သက်စွဲလမ်းသူ။ ချစ်သူခိုင်က ကျေးလက်က ကျောင်းဆရာမကလေးတစ်ဦး။ သူရေးသားလေ့ရှိသော ကဗျာလှလှကလေးများကို fb လေလှိုင်းပေါ်တွင် ဖတ်ရှုမိရာမှ ခင်မင်ရင်းနှီးကာ နှစ်ယောက်သား ချစ်သူဖြစ်သွားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။

ချစ်သူဖြစ်ခွင့်ရဖို့ ရန်မှာ လည်း လွယ်ခဲ့သည် တော့မဟုတ်လှ။ ရက်ပေါင်း ညပေါင်းများစွာ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ခံ၍ ချစ်သူခိုင်ကြိုက်တတ်သော ကဗျာကလေးများကို fb.cb မှ တစ်ဆင့် စာချွန်တော် ကဗျာချွန်တော်များ သူရေးသားတင်သွင်းခဲ့ရ၏။ ထိုသို့ ညဉ့်နက်နက်ပေါင်းများစွာ အအိပ်ပျက်ခံ၍ သူချစ်သော ခိုင်ထံသို့ ရေးသားတင်သွင်းခဲ့ရသော

ကဗျာများ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ထိုကဗျာများကို "အိပ်၍ မပျော်စိတ္တ ဇနော်" ကဗျာစုများ ဟု သူက အမည်တပ်ပေးထား၏။ တကယ် လည်း ချစ်သူခိုင်နှင့် ချစ်ခွင့်မရမီ အချိန်မှာ ရော၊ ချစ်ခွင့်ရပြီး အချိန်မှာ ပါ သူ တကယ်အိပ်၍ မပျော်ခဲ့။ ချစ်သူခိုင်နှင့် ထိုကဲ့သို့ fb ကတစ်ဆင့် လေလှိုင်းပေါ်မှာ အချိန်ပြည့်ပြောဆိုနေခွင့်ရဖို့ ကိုသာ သူအာရုံ ဇောကပ် နေခဲ့၏။ သို့မဟုတ် ချစ်သူခိုင်အတွက် ကဗျာတစ်ပုဒ်ရဖို့ ကို သူအာရုံ ရောက်နေခဲ့၏။

သူ့အနေဖြင့် ချစ်သူခိုင်ဆီမှ အဖြေရဖို့ ရန်အတွက် cb မှ တစ်ဆင့် ရေးပို့တင်သွင်းခဲ့သော ကဗျာ များမှာ လည်း မျိုးစုံနေခဲ့၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အနုအရွယ် တစ်ခါတစ်ရံ အလှအပ၊ တစ်ခါတစ်ရံ အလွမ်း အဆွေး၊ တစ်ခါတစ်ရံ တမ်းတကြကွဲမှုမျိုးပင် ပါလိုက်သေး၏။ ချစ်သူဓာတုက လျာကို လွမ်းသော စစ်ဦးက နတ်သျှင်နောင်ကြီးထက်ပင် ပိုဆိုးနေသေး ၏။ ဥပမာပြရလျှင် သူ၏ ကဗျာများမှ ဤသို့ ဖြစ်၏။

လွမ်းရက်ရှည်ကြာ ဝေဒနာတိုး

စိုးမိုးနှောင်တွယ် တစ်နွယ်ငင်ရစ်

ချစ်ခြင်းမှ အစ ပြုခဲ့သည် ။

ဟူသောကဗျာမျိုး ...။

* * * * *

သမုဒယနွယ်လာ တွယ်တာယုယ

ခုမှ မဟုတ်ဘူး အဦးကာလ

ကမ္ဘာစက ဘဝနှစ်ဖော်

လွမ်းကြင်လိုငှက် ဝေဟင်ထက်မှာ
တွဲယှက်ပျံကာ သံစာစာနှင့်
တူစုံပျော်မြူး နေခဲ့ဖူးပြီ ။

ဘဝတွေခြား မေ့မသွားဘူး
နှစ်ကုဋေကြာ ခုချိန်ခါထိ
ရင်မှာ ငြိတွယ် သံယောဇဉ်ကို
လွမ်းကြင်နှမ သိပါစေ
တူစုံပျံခွင့် ရပါစေ ...။
ဟူသောကဗျာမျိုး ။

* * * * *

တစ်ခါတစ်ခါလည်း
အိပ်မပျော်ဘူး အချစ်ဦးရယ်
ရူးရူးမိုက်မိုက် ဟိုးအတိတ်က
အရိပ်နှစ်မြွှာ ပုံရိပ်လွှာကို
ပြန်လည်တမ်းတ နေမိတယ်။

ဖြေလည်း မဖြေ မေ့လည်း မရ
စိတ္တဇနဲ့ ညဦးမှ သည်

မိုးသောက်ဆီသို့ ရီဝေဝိုးဝါး
ညတာများကို လူးကာလိမ့်ကာ ဖြတ်ခဲ့ပြီ။

ထံပါးဗုဒ္ဓ ပြန်ပန်သ၍
ဆန္ဒတောင်းဆု ထပ်ကာပြုမယ်
အလွမ်းညတွေ ရှည်စေတော့ ...။
ဟူသော ကဗျာမျိုး ။

* * * * *

တစ်ခါတစ်ခါလည်း ကြယ်များ ဝိုင်းရံခစားနေသော ကောင်းကင်က
စန္ဒာလမင်းကြီးနှင့်ပင် သူ့ချစ်သူခိုင်ကို တင်စားကာ ရေးသားထားသော
ကဗျာများကို သူပို့ပေးတတ်သေး၏။ ထိုကဗျာမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

ကြယ်များ သခင် ပြာကောင်းကင်က
အလှမိဖုရား နတ်တစ်ပါးကို
ရှုစားမျှော်ကိုး မြတ်နိုးမိသူ
ကိုယ်လိုလူရဲ့ ရွှေရင်ပူမီး
ဘယ်လိုပြီးမလဲ ။
ကိုယ်ကမြေကြီး သူကကောင်းကင်
ဝေဟင်ကခြား မကြားခေါ်အော်

ဘယ်လိုသဘာဝ

ဆုံနိုင်ကြမလဲ။

အတွေးနဲ့ ရူး

အကြင်နာဦးရယ်

အဆွေးနဲ့ မူး

ရင်မှာ ရူးတယ်

အသဲထက်ဦး

မလွယ်ဘူးထင်တယ်။

ဟူသော ကဗျာမျိုး ...။

* * * * *

တစ်ခါတစ်ခါလည်း ဤသို့ ဆို့နှင့်ကြေကွဲစရာ ကဗျာများကိုပင် ချစ်သူခိုင်ထံသို့ fb cb မှ တစ် ဆင့် သူရေးသားတင်သွင်းခဲ့မိတတ်ပြန်သေး၏။

ကျမျက်ရည်စက်

မကြည့်ရက်ဘူး

အချစ်ဦးရယ်

သည်းဦးဘဝင်

ကိုယ့်ရင်ခွင်မှာ

နန်းတင်ယုယ

တဖွဖွနဲ့

အလှမျက်နှာ

မင်းရုပ်လွှာကို

ထိုင်ကာကြည့်ကာ

ငေးမောကာနှင့်

ကြင်နာမဝ

မြတ်နိုးလှစွာ

နေချင်ပါလည်း

ခရီးကပန်း

လမ်းကကြမ်းမို့

ညှိုးနွမ်းစိတ်မှာ

စိုးမိပါတယ်။

တကယ်ဆိုက

ချစ်မဝသော

ဆန္ဒတစ်ခု

အရင်းပြုပြီး

ယုယကြည်နူး

ကိုယ့်ချစ်ဦးနှင့်

မြူးပျော်ရွှင်ပျ

မိန်းမူးပွေ့ဖက်

နွဲ့ယှက်ပြုံးရွှင်

ကိုယ့်ရင်ခွင်မှာ

ပန်းသွင်မြတ်နိုး

ကြင်နာတိုး၍

ဆုံးသတ်ကမ္ဘာ

နေလိုပါသည်။ ။

ဒါပေမဲ့လေ

နေနွယ်ဆယ်စင်း

ပူပြင်းခြောက်ခန်း

ကန္တာရလမ်း

ခရီးကြမ်းမှာ

ညှိုးလျနွမ်းမှာ

စိုးမိပါတယ်

အချစ်ဖယ်ခွာနေရစ်တော့

ကိုယ့်ကမ္ဘာကို

မလာနဲ့ တော့

လွမ်းမျက်ရည်တွေ

မဝေနဲ့ တော့ ...။

ဟူသော ကဗျာမျိုး။

* * * * *

တစ်ခါတစ်ခါလည်း တဖြောက်ဖြောက်နှင့် မိုးစက်မိုးပေါက်တို့ ရွာ

သွန်းကြဲချနေသော ညတာများမှာ အိပ်စက်၍ မရနိုင်သောအခါ ဤသို့
လွမ်းဆွတ်ကြည်နူးဖွယ် ကဗျာကလေးများကိုပင် ရေးသား၍ ချစ်သူခိုင်
ထံသို့ သူတင်သွင်းခဲ့မိတတ်ပြန်သေး၏။

စွေလာတုံ့ခေါက်	တဖြောက်ဖြောက်နဲ့
မိုးပေါက်ပုလဲ	မျက်ရည်ရွဲတို့
ရွာသွန်းကြဲချ	အိပ်မရဘူး။

ညဉ့်နက်လှချိန်	ငေးဝိုင်းထိုင်ထ
ဘယ်လွမ်းရလိမ့်။	

တသိမ့်သိမ့်နဲ့	စိမ့်စိမ့်ချမ်းချမ်း
ဆော့သွမ်းကာမြူး	လေပြည်ဦးလည်း
အသည်းကိုခွဲ	စွဲဝင်အေးတယ်။

စက်လည်း မပျော်	မှေးလည်း မရ
ချမ်းမြမြနဲ့	အဆွေးညတာ
မှောင်ကမ္ဘာမှာ	ယောင်ချာဘယ်ထိ
ကြာလေလိမ့်မလဲ။	

တစ်ခါတွေ့ဖူး ကိုယ့်ချစ်ဦးရယ်
စွေလာမိုးပြေး ပမာလေးမို့
အတွေးတာရှည် သောကနယ်မှာ
ဆွေးကာတမ်းတ နေမိတယ်
ဪ ဦးညလည်း အိပ်ရေးပျက်ဦးမည် ...။
ဟူသောကဗျာလေးမျိုး ။

* * * * *

ထိုသို့ ကဗျာရေးစာရေးကောင်း၍ ပဲလား၊ ညဉ့်နက်နက်တွေမှာ မအိပ်စက်နိုင်ဘဲ ပူဆာနိုင် လွန်း၍ ပဲလားတော့ မပြောတတ်။ တစ်နေ့သော သန်းခေါင်ကျော်အချိန်မှာ တော့ သူချစ်သော ခိုင်ဆီမှ ချစ်အဖြေကို ရခဲ့လေတော့၏။

"ခိုင် မောင့်ကိုချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေကို ပေးပါတော့လား။ ခိုင်ကိုလွမ်းလို့ အိပ်မရတာနဲ့ မောင့် မျက်နှာလည်း သေးသေးလေးပဲ ကျန်တော့တယ်။ စာတွေ ကဗျာတွေကို ဖုန်းရဲ့ လျှပ်စစ်ဖန်သားပြင်မှာ ရိုက်ရအားကြီးလို့ လည်း လက်ထိပ်တွေပါ ဓာတ်လိုက်လို့ ကျင်နေပြီ။ မျက်လုံးတွေလည်း မှေးစင်းလို့ မျက်ပေါက်တွေပါ ကျဉ်းနေပြီ။ မျက်စိဆရာဝန်တွေပြပြီးတော့ ပုလင်းဖင်လောက်ထူတဲ့ ပါဝါမျက်မှန် တွေ တပ်ရတော့မယ်။ မောင့်ကိုချစ်တယ်ဆိုရင် အဖြေပေးပါတော့လား ခိုင်ရယ် မောင်ကြားချင်လှပါပြီ"

ထိုသို့ ညသန်းခေါင်ယံတွေမှာ အခါခါ ပူဆာနိုင်လွန်းသောကြောင့်

ထင်ရဲ့ တစ်နေ့သောအခါ မှာ တော့ ခိုင်ဆီက အဖြေကိုသူရခဲ့၏။ ခိုင်က fb cb မှ တစ်ဆင့် ဤသို့ပြန်ရေးပို့လိုက်၏။

"ခိုင်လည်း မောင့်ကိုချစ်ပါတယ် မောင်ရယ်။ မောင့်ကို မချစ်ဘဲနဲ့ မောင့်ရဲ့ ကဗျာတွေစာတွေ ကို အအိပ်ပျက်ခံပြီး ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် မိုးလင်းတဲ့ အထိ စောင့်ပြီး ဖတ်နေပါ့မလား။ မောင့်ကိုချစ် နေမိလို့ ပေါ့။ ပြီးတော့ ဒါဟာ ခိုင်ဘဝမှာ မောင်တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ပထမဆုံး ပေးခဲ့ဖူးတဲ့ အဖြေ နော်"

ဟု ပို၍ သေချာအောင် ခိုင်က အပိုဆောင်း၍ ပြောလိုက်သေး၏။ ချစ်သူ မောင်မှာ လည်း သူသိပ်ချစ်သော ခိုင်ဆီမှ သန်းခေါင်ယံပေါင်းများစွာ စောင့်စားခဲ့ရသောအဖြေကို ရရှိလိုက်ပြီမို့ အလွန် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်မဆုံးဖြစ်ကာ အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီဟု ပင် ဇမရပ်ဒီပါကျွန်းအလုံးကကြား အောင် လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ သုံးကြိမ်၊ သုံးခါ အော်လိုက်မိလေတော့၏။

မှတ်ချက်

ဇမရပ်ဒီပါကျွန်းအလုံးက ကြားနိုင်သော အသံကြီး (၄)ပါးဟူ၍ ရှိပါသည် ။ ၎င်းတို့ မှာ -

(၁) ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင် ရွှေ့လတ်သော် မာတလိနတ်သားသည် ခွေးနက်ကြီးယောင် ဆောင်၍ ဟောင်သောအသံ။

(၂) ကေလာဘ တောင်ထိပ်၌ ရပ်၍ ငါအာဠာဝကဟု ဟစ်သောအာဠာဝက ဘီလူး၏ အသံ။

(၃) ငါကုသမင်းဟု ဟစ်သော ကုသမင်းကြီး၏ အသံ။

(၄) ပုဏ္ဏက ဘီလူးသည် ကောရဗျမင်းကြီးနှင့် အန်ကစားရာဝယ်

အနိုင်ရ၍ လက်ပန်းပေါက် ခတ်ကာ ငါအောင်ပြီဟု အော်ဟစ်သောအသံ။

ယခုလည်း သူသိပ်ချစ်ရသော ခိုင်ဆီမှ ချစ်အဖြေကို ရလိုက်သော ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ အောင်ပြီဟူ၍ အော်လိုက်သောမောင်၏ အသံသည် ထိုအသံကြီး (၄)ပါး ကဲ့သို့ မေရုဒီပါကျွန်းအလုံးကပင် ကြားသွားရနိုင်သည် ထင်မိပေ၏။

သို့သော် စာရှုသူများ အနေဖြင့် သူ့ချစ်သူခိုင်ဆီမှ ချစ်အဖြေကိုရ၍ အော်လိုက်သော ထိုမောင်၏ အော်သံကို ကျွန်ုပ်ဗေဒင်ဆရာ "အောင်ချစ်မစ်မင်းမြတ်" ၏ အော်သံဟူ၍ မထင်မှတ်စေလိုပါ။ ကျွန်ုပ် အောင်ချစ်မင်းမြတ်သည် အောင်ချစ်မင်းမြတ်သာဖြစ်၍ မောင်သည် မောင်သာဖြစ်သည် ။ ထိုအသံကြီး (၄)ပါးကို ကျွန်ုပ်၏ မောရမြိုင်ဝတ္ထုကြီးတွင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည် ။

ခိုင်နှင့်မောင်သည် တရားဝင်ချစ်သူရည်းစား ဖြစ်ပြီးနောက် လေလှိုင်းပေါ်တွင် ယခင်အချိန် များကထက်ပို၍ သဲသဲမဲမဲ တွေ့ဆုံလာခဲ့၏။ နှစ်ဦးသား အိပ်စက်ဖို့ ကိုပင် မေ့လျော့၍ နေတတ်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးစင်စင်လင်း၏။ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ချစ်ခင်တွယ်တာမှု သံယောဇဉ်ကလည်း ပို၍ ခိုင်မာအားကြီးလာ၏။ ညအိပ်ချိန် နည်းလွန်းသောကြောင့် ကျောင်းဆရာမကလေးခိုင်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ စာသင်ရင်းမငိုက်မြည်းမိအောင် မနည်းသတိထားရ၏။

ချစ်သူမောင်မှာ လည်း နေ့ဘက်ရေးနေကျစာမူများကို ဝတ္တရားမပျက်အောင် မနည်းကြိုးစား ပြီးရေးနေရ၏။ တစ်နည်း ခိုင်၏ ချစ်သူ မောင်သည် နိုင်ငံကျော်စပြုနေပြီဖြစ်သော ကဗျာဆရာ စာရေးဆရာ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။

"ခိုင်"

ဟု မောင်က fb cb မှ တစ်ဆင့် စာရိုက်၍ ပို့လိုက်၏။ တစ်ဖက်ကလည်း

"မောင်"

ဟု ပြန်၍ ပို့လိုက်၏။

"မောင် ခိုင်ကို သိပ်ချစ်တယ်ခိုင်ရယ်"

ဟု မောင်က fb cb မှ တစ်ဆင့် ပြောလိုက်၏။

"ခိုင်လည်း မောင့်လိုပါပဲ မောင်ရယ်"

ဟု ခိုင်ဆီက စာလုံးလေးများက ပလောက်ပလောက် အစက်ကလေးသုံးစက်ဖြင့် ယိမ်းနွဲ့လှပ ရှားခတ်ကာ ပေါ်လာ၏။ ထိုပလောက်ပလောက် အစက်ကလေးများကိုမြင်ရတိုင်း မောင့်မှာ လည်း ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်ရမြဲ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြင့် ခိုင်နှင့် မောင်တို့ နှစ်ဦးသည် တစ်လောကလုံး အိပ်မော ကျ၍ နေသော ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်အချိန်၌ ပလောက်ပလောက်တည်းဟူသော အစက်ပေါင်းများစွာ ဖြင့် သောသောညံအောင် သဲကြီးမဲကြီးချစ်၍ နေလေတော့သတည်း။

တစ်ခါတစ်ခါလည်း မောင်က သူ့ချစ်သူခိုင်ကို fb cb မှ တစ်ဆင့် ဤသို့ချွဲနွဲ့နေတတ်သေး၏။

"ခိုင် မောင်လေ စာပေဂီတ အနုရသတွေကို ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်ခင်စွဲလမ်းတပ်မက်တယ် ပြောပြော၊ လျှပ်စစ်သံစဉ်တွေနှင့် မိုးကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံး ဆူညံတုန်ဟည်းအောင်ပဲ တီးခတ်ပြ၊ တီးခတ်ပြ။ တယောကိုတင်ရီရဲ့ သားချောတေးတယောသံလို ဘယ်လောက်ပဲ ဆွေးမြည့်ကြေကွဲစရာ ကောင်းကောင်း ။ ဘယ်လောက်တော်တဲ့ စာ

ဆိုတွေရေးထားတဲ့ စာပေအနုရသကဗျာတွေပဲဖြစ်ဖြစ်။ မောင့်ရင်ကို သိပ်ထိရှုတုန်လှုပ်စေတယ်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ fb cb ကတစ်ဆင့် ခိုင်စာပြန်ပို့လိုက်တိုင်း ပလောက်ပလောက်နှင့် အစက်ကလေးသုံးစက် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားခတ်နေတာကို မြင်ရတဲ့ အခါမှာ တော့ မောင့်ရင်မှာ ထိန်းသိမ်းလို့မရအောင် ပျာယာခတ်မိတယ်ခိုင်ရယ်။ အဲဒီနောက် စာလုံးကလေးတွေနဲ့ အတူ ခိုင်ရဲ့ စပယ်ဖူးအဝိုင်းကလေးက ရွှင်ခနဲပေါ်ထွက်လာတဲ့ အခါမှာ တော့ မောင့်ရင်မှာ ကြက်သီး ဖြန်းဖြန်းထပြီး ရူးသွပ်သွားချင်စိတ်ကို ပေါက်မိပါရဲ့ ။ အဲလောက်ထိကို ခိုင်ကိုမောင် ချစ်ခင်စွဲလမ်း ရပါတယ်"

မှန်ပါသည် မောင်သည် အခြားသောစာပေဂီတရသမျိုး၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းတတ်သူဖြစ်သော် လည်း ခိုင်ဆီက စာပြန်ပို့လိုက်တိုင်း ပလောက်ပလောက်နှင့် ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားခတ်နေသည့် အစက် အပြောက် ကလေးများ လောက် သူရင်ကို ရွှင်မြူးကြည်နူးစေတာ ဘာမှ မရှိဖူးပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ခုသော ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်မျိုး၌ လည်း မောင်ကစိုးရိမ်စိတ်ဝင်ကာ ခိုင်ထံသို့ ဤသို့စာလုံးကလေးများကို ရိုက်ကာပို့တတ်သေးလေ၏။

"ခိုင် ခိုင်နှင့်မောင်တို့ ရဲ့ အချစ်ဟာ လေပေါ်မှာ တွေ့ပြီး လေပေါ်မှာ ချစ်ခဲ့ကြသလို တစ်နေ့ လေနဲ့ အတူ လေပေါ်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ စိုးရိမ်မိတယ် ခိုင်ရယ်"

"ကြံကြံဖန်ဖန် မောင်ရယ် ... မောင့်ကိုချစ်တဲ့ ခိုင်ရဲ့ အချစ်တွေက လေပေါ်မှာ ပျောက်ကွယ် သွားစရာလား။ လေပေါ်မှာ တွေ့ပြီး လေပေါ်မှာ ချစ်နေကြတယ်ဆိုပေမဲ့ မောင့်ကိုချစ်တဲ့ ခိုင်ရဲ့ အချစ် တွေက မဟာကမ္ဘာပထဝီမြေကြီးလိုလည်း ခိုင်ခဲ့ပါတယ်။ သမုဒ္ဒရာရေပြင်ကြီးလိုလ

ညင်း နက်ရှိုင်းပါ တယ်။ ဟောဒီစကြဝဠာပြင်ကြီးလိုလည်း ကျယ်ဝန်းကြီးမားလှပါတယ်။ လေပေါ်မှာ တွေ့လို့ လေပေါ်မှာ ချစ်ခဲ့ကြ တယ်ဆိုပေမဲ့ မောင်ဟာ ခိုင်ဘဝ မောင်ဟာ ခိုင်ကမ္ဘာလိုတောင်ဖြစ်နေပါပြီ။ မောင် မရှိရင် တစ်ညကလေးတောင် မ နေတတ်တော့ဘူးလေ။ ဘယ်တော့မှ မောင့်အပါးက ဖယ်ခွာမသွားပါ။ မောင်လည်း ခိုင်အပါးက ဘယ်တော့မှ ခွဲခွာမသွားရဘူးနော်"

ဟု cb မှ တစ်ဆင့် ခိုင်ကပြန်ပြောတတ်၏။

တစ်ခါတစ်ခါလည်း မောင်က သူ၏ ကဗျာလေးများ နှင့် ပတ်သက်ပြီး မေးတတ်သေးလေ၏။

"ခိုင် ... ခိုင်အတွက် မောင်ရေးပို့တင်သွင်းခဲ့တဲ့ ကဗျာတွေထဲမှာ မောင့်ရဲ့ ဘယ်ကဗျာကို ခံစားလို့ အရဆုံးလဲဟင်၊ ဘယ်ကဗျာက ခိုင်ရဲ့ စိတ်နှလုံးသားထဲကို အရောက်ဆုံးလဲ။ ဘယ်ကဗျာကို ခိုင်အကြိုက်ဆုံး လဲ"

ထိုသို့မေးပြီး ခိုင်က အနည်းငယ်တိတ်ဆိတ်သွား လိုက်လေ၏။ ထို့ နောက်တွင် မှ ပလောက် ပလောက် အစက်ကလေးများ နှင့်အတူ ခိုင်ဆီ က စာလုံးကလေးများ ပေါ်လာ၏။ မောင့်မှာ လည်း ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှား နေသော ထိုအစက်ကလေးများကိုကြည့်ပြီး ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်၍ နေ ၏။

"ကြိုက်တာတော့ အားလုံးကြိုက်ပါတယ်။ မောင့်ကဗျာတွေ အားလုံး ကလည်း ခံစားမှုရသ ပေါ်လွင်နေတာပဲ။ မောင့်ရင်ထဲက ပြချင်တဲ့ ဆန္ဒ ကို မောင့်ကဗျာတိုင်းက ပေါ်အောင်ဖော်ပြပေးနေကြ တာပဲလေ။ အဲဒါကြောင့် အားလုံးလိုလိုကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ..."

"ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ ပြောပါဦးခိုင်ရဲ့ "

"ဒါပေမဲ့ ခိုင်ရင်ကို အထိခိုက်ဆုံးနဲ့ အရှနာဆုံးကဗျာကတော့

နေနွယ်ဆယ်စင်း ပူပြင်းခြောက်ခန်း

ကန္တာရလမ်း ခရီးကြမ်းမှာ

ညှိုးလျနွမ်းမှာ စိုးမိပါတယ်

အချစ်ဖယ်ခွာနေရစ်တော့

ကိုယ့်ကမ္ဘာကို မလာနဲ့ တော့

လွမ်းမျက်ရည်တွေ မဝေနဲ့ တော့"

ဆိုတဲ့ ကဗျာကလေးပဲ ...။

ခိုင်က ယခင်မောင်ရေးပို့ထားသော ကဗျာကလေးကို Copy ကူး၍ ပြန်ပို့လိုက်၏။

ထိုအခါ မောင်က အနည်းငယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသလို ဖြစ်သွားလိုက်မိပြီး။

"ဟင် ခိုင်ကလဲ"

ဟု စာပြန်ပို့ လိုက်လေ၏။

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ မောင်"

ဟု ခိုင်က ပြန်မေးလိုက်သောအခါ

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီကဗျာက ခိုင်နဲ့ မဆုံနိုင်တော့ဘူးလို့ အတွေးဝင်နေတဲ့ အချိန်။ မောင်စိတ်ဓာတ်ကျ အားငယ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ရေးသားခဲ့တာ။ ဆုံနိုင်ခွင့်မရှိတဲ့ သူတွေရဲ့ အားနည်းချက် ကို ဖော်ပြနေ

တာလေ။ နိမိတ်မကောင်းသလိုပဲ"

"မောင်ရေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ မောင်ရေးခဲ့တာမှန်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ ကဗျာရေးသား စဉ်မှာ စိတ်မှာ ဟပ်နေတဲ့ ပုံရိပ်ဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒီပုံရိပ်က ကဗျာဖြစ် လာတာ။ ပေါင်းစည်းခြင်း၊ လမ်းခွဲခြင်း စသဖြင့်ပေါ့။ အဲဒါကြောင့် အခြားကဗျာကိုကြိုက်တော့ ပိုကောင်းမလားလို့ အဲလိုတွေးမိလို့ ပါ"

ထိုအခါ ခိုင်က

"မဆိုင်ပါဘူး မောင်ရယ် ... အစွဲအလမ်းမကြီးပါနဲ့ ။ မောင်ရေးတဲ့ ကဗျာတိုင်းကို ခိုင်က အမြဲ ကြိုက်ပြီးသားပါ။ မောင်ရေးသမျှ ကဗျာအား လုံးကိုလည်း ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်တိုင်း အမြဲဖတ်ဖို့ စောင့်နေမှာ ပါ။ အ န်တီမာမာအေးကြီးက ဒီညကဗျာရေးပါဦး မောင်ရယ်တဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ် မှာ ဆို ထားတယ်။ မောင်ကတော့ ဒီကခိုင့်အတွက် ညတိုင်း ကဗျာရေးပါနော်"ဟု ပြန်ပြော လိုက်လေ၏။

* * * * *